

Nie budźcie mnie – Kalina Jędrusik

Nie, nie Nie budźcie mnie
Śni mi się tak ciekawie
Jest piękniej w moim śnie,
Niż tam, na waszej jawie
Bo tu, po tej stronie rzęs,
Cudowny bezsens sprawia,
Że bezlitosny sens
Moich spraw sensu nie pozbawia
Więc jawą nie nudźcie mnie!
Nie! Nie! Nie budźcie mnie!
Po łące brodzę kwietnej
Mam we śnie nogi świetne
Nogami wrastam w łąkę
I teraz jestem pąkiem,
Po którym chodzi motyl,
Tak lekki jak sam dotyk
Lecz motyl trwa króciutko,
Bo wyczerpuje chód go
Więc ze zmęczenia przysnął
I teraz jest mężczyzną
Z brodatą buzią Freuda,
W mankietach z celulojda
Ten Freud się kocha we mnie,
A mnie jest tak przyjemnie,
Że wciąż popełniam nowe
Czynności pomyłkowe
Nie, nie, nie budźcie mnie!
Śni mi się tak ciekawie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych